

LANDEVEI & TERRENG

GRUPPETTO

September/oktober 2015 - KR 99,-

Sykkelsport
Entusiasme - lidenskap - råskap

Viking Tour

- Etapperittet for alle

Terrenglegenden
Hans Rey

Fulldemper
eller hardtail?

- Vi har sammenlignet

Stalheimskleivene

- Kort og brutal

Cappadocia

- Spennende terreng-
sykling i Tyrkia

INTERPRESS NORGE



09

9 771894 772014
RETURUKE 43

RACERTEST

Ridley
Fenix

TURRITT

På første klasse i
Dolomittene

KAGGESTAD

Om årets
Tour de France

EROS POLI

"Monsieur
Ventoux"

09

Sept./okt. 2015

EROS POLI

”Monsieur Ventoux”

TEKST OG FOTO: Kåre Dehlie Thorstad

Det var på papiret en umulig oppgave, men heldigvis er det slik en sjelden gang at pågangsmot og beslutsomhet kan snu fornuft og logikk på hodet. Ingen hadde i sine vildeste fantasier drømt om at Eros Poli, den høyreiste og kraftige italieneren fra Verona, skulle gå hen å vinne den 15. etappen i Tour de France 1994. Poli veide mer uten sykkel enn de fleste av sine konkurrenter gjorde med, og han raget over dem alle med sine 194 centimeter på strøpelesten. Han hadde en fantastisk amatørkarriere bak seg, med blant annet Olympisk gullmedalje i lagtempo fra Los Angeles i 1984, og ble profesjonell uvanlig sent, 28 år gammel. Poli var uten tvil en utmerket syklist, og var høyt verdsatt på det italienske laget Mercatone Uno-Bianchi, der han fungerte som Mario Cipollini's opptrekker i spurtene - men han var definitivt ingen stjerne, og slettes ingen fjellgeit. Nei, på papiret var det helt utenkelig at Poli skulle gå av med seieren denne hete juldagen i Carpentras. Helt mot slutten av etappen ventet nemlig et av de mest ærede og beryktede fjellene i Tour de Francesammenheng: Mont Ventoux.



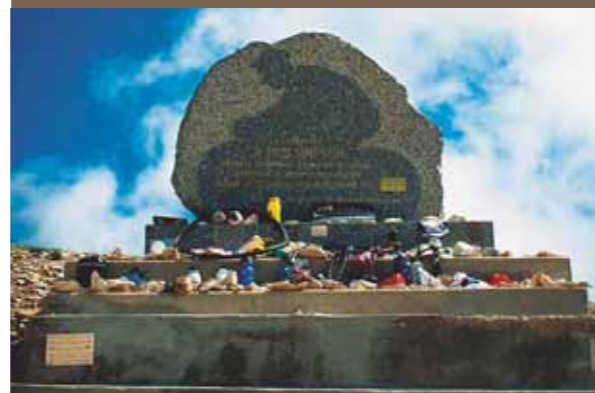


Her forsøker de forgjeves å få liv i Tom Simpson igjen etter kollapsen.

Mytene om Mont Ventoux er mange, og fjellet har krevd sine offer. Ingen syklist er ukjent med historien om Tom Simpson, og tragedien inntraff på den 13. etappen i Tour de France 1967, også denne med målgang i Carpentras. Briten var en av sammenlagtfavorittene etter å ha vunnet Paris-Nice tidligere på sesongen, og var svært populær på grunn av sin offensive kjørestil. Simpson lå på en respektabel 6. plass sammenlagt før etappen, men hadde prestert under evne, mye på grunn av sykdom og mageproblemer. I likhet med Poli's 15. etappe i 1994, var dagen kvelende varm. Simpson slet med å henge på teten, og løsningen ble en giftig cocktail av Cola, konjakk og amfetamintabletter.

Kombinasjonen endte i tragedie: Ikke så langt fra toppen begynte han å vingle kraftig fra side til side. Under to kilometer fra toppen av Ventoux, veltet Simpson og ble liggende i veigrøfta. Han ble hjulpet opp igjen på sykkelen av ivrige tilskuere, dyttet avgårde, men stupte på nytt bare noen få hundre meter lenger opp i stigningen. Rittlegen Pierre Dumas kom raskt til for å prøve gjenoppliving, men forgjeves. Simpson døde i fjellsiden på Mont Ventoux, en liten kilometer før toppen.

Like før toppen av fjellet er det et minnesmerke hvor det er vanlig og legge igjen en liten sykkelhilsen til Tom Simpson.



Over 20 år er gått siden Poli's berømte flukt over det mytiske fjellet i hjertet av Provence, og legenden møter oss med et kraftig håndtrykk i baren på Hotel La Perla i Corvara, en liten landsby omsluttet av høyreiste topper i Dolomittene. Solbrun og blid tar han oss med tilbake til etappen som skulle bli høydepunktet i hans karriere som profesjonell syklist: «Dagen var varm, med temperaturer oppunder 40 grader, og alle i feltet slet med å få i seg nok drikke. Det avgjørende rykket kom nesten ved et uhell, men ble mitt mesterverk, en seier så utrolig at ingen våget å tro på det!»

Davide Cassani, tidligere ekspertkommentator for italienske RAI og nåværende landslagstrener for Italia, rykket i den første langesonen. Poli var langt nede i bilkøen for å hente vann til sine lagkamerater, og den røslige italieneren ble fly forbannet på landsmannen som stakk avgårde. Poli kom seg opp igjen til feltet, og - fyrte opp av raseri - fortsatte

Med 40 grader ble det hett opp den legendariske bakken for Poli og de andre som kjempet seg over toppen.

han bare videre forbi alt og alle på sin vei. Poli's rolle var å beskytte lagets utpekte kaptein, Franco Chioccioli (vinner av Giro d'Italia i 1991), men vår venn Franco var allerede akterutseilt i sammendraget etter en elendig lagtempo på den 3. etappen. Mario Cipollini, lagets fremadstormende stjerne, hadde pådratt seg omfattende skader etter en av historiens styggeste velt på den andre etappen mellom Valladolid og Salamanca i La Vuelta a España, og måtte derfor stå over Tour de France. Husk at vi skriver 1994, og dette var faktisk siste året La Vuelta rullet avgårde på spanske landeveier i april måned! Mercatone Uno sto med andre ord uten en klar leder for La Grande Boucle. Lagets andre spurtkanon, Silvio Martinello, hadde også prestert under pari og var sjanseløs i kampen om den



grønne spurttrøya. Tour de France anno 1994 nærmet seg slutten, og Poli hadde frie tøyler - en ytterst sjelden mulighet for en «gregario» til å imponere lagledelsen i sesongens kanskje viktigste ritt.

Kjempen fra Verona tettet raskt luken til landsmannen Cassani, og drøye 60 kilometer inn i etappen fortsatte Poli videre i ensom majestet. Angrepet var så dumdristig at konkurrentene bare lot ham sykle avgårde i noe som

Den kjente toppen på Mont Ventoux er lett gjenkjennelig der den står i "månelandskapet."

lignet Don Quijote's gale kamp mot vindmøllene i La Mancha. Ingen av sammenlagtfavorittene ville slite ut lagene sine for å taue inn Poli! Det ingen visste på veien ut av fra Montpellier, var at sykkelporten skulle få en leksjon i klassisk italiensk «grinta» - eller på godt norsk: En real oppvisning i eventyrlig mot, jernvilje og råskap! Poli var ustoppelig på flatene. Med sin enorme fysikk kunne han lett holde 47 km/t alene, og forspranget bakover til hovedfeltet

vokste seg større for hver kilometer i brudd. To minutter ble til fem, fem ble til ti, og det umulige ble plutselig mulig. Poli var nå i en uvanlig posisjon, helt i motsatt ende av rittet enn det han pleide å være - i ledelsen, fremst av alle. Dette var tross alt mannen som kom sist i sammendraget under Giro d'Italia i 1992! Vår italienske venn var heldigvis god i hoderegning, og var godt vant med å regne seg fram til maksimaltiden på etappene etter utallige reiser opp bratte fjellsider, helt bakerst i «gruppettoen». Poli hentet opp den velkjente tabellen, snudde den på hodet, og kom fram til hvor mange minutter han måtte ha i bunn av bakken for å holde unna og ta etappeseieren: «Jeg regnet ut at jeg trengte et forsprang på 25 minutter ved foten av Ventoux, ett minutt for hver kilometer (stigningen er 22 kilometer lang) pluss en liten buffer på toppen for å være på den sikre siden. Fra toppen var det tross alt 40 kilometer til målgang i Carpentras!» All tidligere erfaring tilsa at han ville tape om lag ett minutt per kilometer til de beste klatrerne, men seieren var plutselig innen rekkevidde.

Ikke skremt
Poli lot seg ikke skremme av tidligere tragedier, men fikk tilløp til panikk når prosentene krøp over 10 og farten sank under 10! Stigningen ut av Bédoin ved foten av fjellet er overraskende snill, men alle som har syklet opp Ventoux vet at helvetet lurte bak svingen ut av Saint-Estève, inn i skogen, naue to kilometer lenger opp i bakken. «Jeg glemmer det aldri! På vei inn i svingen hadde jeg god fart, men så smalt det! Jeg så ned, leste fattige åtte km/t på sykkelcomputeren, og tenkte umiddelbart at det hele var slutt. Heldigvis fant jeg en rytme jeg kunne holde og en god frekvens.» Poli startet klatringen med hele 25 minutter på hovedfeltet, og hadde allerede passert Chalet



Reynard når selveste Marco Pantani gikk til angrep lenger nede i fjellsiden! Pantani hadde ennå ikke rukket å vokse inn i stjernehimmelen, og fortsatt hadde han litt hår på hodet, men i en alder av 24 år viste han publikum hvilket potensiale han hadde ved å sykle inn til andre-plass sammenlagt i Giro d'Italia bare noen uker i forveien. I 1994 var han kaptein for Carrera Jeans-Tassoni, beryktet og uglesett for sine sykkelbukser med dongerstrykk, og nå jaktet han på den nær dobbelt så store landsmannen opp selveste Ventoux!

TV-helikopteret summet som en sint veps over hodet på Poli i den glohete fjellsiden, publikum langs veien oppover trodde nærmest ikke sine egne øyne, og avstanden bakover til den jagende Pantani ble stadig mindre. Poli hadde ikke kontroll før han krysset toppen av Ventoux fire og et halvt minutt foran il Pirata, og med 40 kilometer til mål, over halvparten i utforbakke, var det ikke lenger



**Resultat etappe 15. Montpellier-Carpentras (231km)
18. juli 1994, snittfart 35,359km/t:**

1. POLI Eros (ITA), Mercatone Uno-Bianchi, 6:31:59
2. ELLI Alberto (ITA), GB-MG Maglificio-Bianchi, +3:39
3. LINO Pascal (FRA), Festina-Lotus, +3:39
4. CONTI Roberto (ITA), Lampre-Panaria, +3:41
5. VIRENQUE Richard (FRA), Festina-Lotus, +4:00
6. DE LAS CUEVAS Armand, Castorama-MaxiSport, +4:00
7. UGRUMOV Piotr (RUS), Gewiss-Ballan, +4:00
8. ZÜLLE Alex (SWI), ONCE-Look-Mavic, +4:00
9. INDURAIN Miguel (ESP), Banesto, +4:00
10. PANTANI Marco (ITA), Carrera Jeans-Tassoni, +4:00

noe tvil om at vågestykket ville holde helt inn. Kjempen fra Verona hadde vunnet over kjempen av Provence, og stått i mot alle konkurrentenes forsøk på å innhente det enorme forspranget. Poli stormet gjennom Malaucène på den andre siden av fjellet, og øste ut sine siste krefter over slettene på D938 inn til mål-byen Carpentras. Etter en karriere som gregario, med egne ambisjoner satt til side, kunne Poli sykle inn til elleville jubelscener, og en unik plass i historiebøkene. Det var Poli's største og eneste seier som profesjonell sykkelrytter! Kan vi driste oss til å kalle det en romantisk seier verdig en høyreist latiner som lyder det guddommelige navnet Eros? La Gazzetta dello Sport, italias største sportsavis, kalte det i hvert fall en nasjonal triumf, og slo til med følgende overskrift dagen etter den umulige bragden: «Ventoux er endelig vår!» To tiår etter, kalles Poli fortsatt «Monsieur Ventoux».

På denne etappen kom for øvrig Dag-Otto Lauritzen i mål snaue ti minutter etter Poli, mens Atle Kvålsvoll slet seg inn med «gruppetoen» hele 23 minutter etter den nå plutselig berømte italieneren. Verdt å merke seg her at TV2's Dag-Otto faktisk var den eldste rytteren som deltok i Tour de France anno 1994! Han var 37 år og 309 dager gammel ved starten i Lille, mens Lance Armstrong, sykkel sportens sorte får, var helt i starten av sin karriere med sine 22 år og 303 dager! Armstrong kastet for øvrig inn håndkleet på denne etappen... Og for den som måtte lure: Piraten Pantani kjempet seg inn til en tredjeplass i sammendraget, for øvrig vunnet av legenden Miguel Indurain - hans fjerde sammenlagtseier av totalt fem. Pantani tok også med seg den hvite ungdomstrøya hjem til Cesena før alt begynte å gå fryktelig galt - men det er en annen historie! 📍



VI HAR ÅRETS
SYKKELKLÆR
– USLÅELIG PÅ SETET!

ROBUST MATERIALE
LAGET I KRAFTIG MATERIALE 105D / CD-TEKSTIL.

KOMPRESJON SYKKELBUKSE
UOVERTRUFFEN MUSKELSTABILISERING. MINDRE STIV OG STØL. FANTASTISK PASSFORM.

FUSION PRO 2 SITTEPUTE
USLÅELIG PÅ SETET.



SYKKELSHORTS



3/4 SYKKELTIGHTS

SELGES GJENNOM LEDENDE SPORTSBUTIKKER OVER HELE LANDET
Markedsføres i Norge av Enjoy Sport AS – Tlf + 47 911 75 060 – E-post: info@enjoysport.no

FACEBOOK.COM/2XUNORGE 2XU_NORGE

2XU
COMPRESSION